

Anioł

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Jesteśmy już po beatyfikacji Wielkiego Polaka! W naszych sercach panuje ogromna radość z tego faktu. Pytajmy się siebie – na ile wprowadzamy Jego naukę w życie, na ile w naszym życiu chcemy realizować ideał Ewangelii, którą On głosił.

Majowy numer „Anioła” poświęcony jest Miłosierdziu Bożemu. Jan Paweł II był również głosicielem Miłosierdzia. Zapoznając się z tymi treściami zastanówmy się na ile jesteśmy świadkami miłosierdzia, na ile praktykujemy uczynki miłosierdzia, czy jesteśmy ludźmi miłosierdzia?

Mam nadzieję, że proponowane treści zachęcą Czytelników do zgłębiania Tajemnicy Miłosierdzia Bożego. Zapraszam do tego!

s. Alicja

Fragment z Dzienniczka św. Faustyny

*„Córko moja, mów światu całemu
o niepojętym miłosierdziu moim.
Pragnę, aby święto Miłosierdzia
było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz,
a szczególnie dla biednych grzeszników.*

*W dniu tym otwarte są wnętrzości
miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które
się zbliżą do źródła miłosierdzia mego; która dusza przystąpi
do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia
win i kar; w dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże,
przez które płyną łaski;*

*niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza,
choćby grzechy jej były jako szkarłat.*

*Miłosierdzie moje jest tak wielkie,
że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł,
ani ludzki, ani anielski.*

Wszystko, co istnieje, wyszło z wnętrzości miłosierdzia mego.

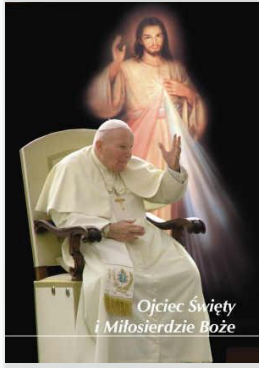
*Każda dusza w stosunku do mnie rozważać
będzie przez wieczność
całą miłość i miłosierdzie moje.*

*Święto Miłosierdzia wyszło z wnętrzości moich,
pragnę, aby uroczyście obchodzone było
w pierwszą niedzielę po Wielkanocy.*

Nie zagna ludzkość spokoju, dopokąd nie zwróci się do źródła miłosierdzia mego".

(Dz. 699)

JEZU, UFAM TOBIE !

Na początek...

Historia Kościoła zna wiele modeli chrześcijańskiego miłosierdzia. W naszych czasach powstał nowy, który wnoszą do życia Kościoła św. Siostra Faustyna i Sługa Boży Jan Paweł II. Teologowie określają go mianem modelu personalistycznego, bo skoncentrowany jest przede wszystkim na godności człowieka, a nie na jego potrzebach czy samym akcie miłosierdzia, jak to ma miejsce w innych, wcześniejszych modelach. W języku teologii ujął go Ojciec Święty Jan Paweł II m. in. w encyklice *Dives in misericordia*, a w sposób opisowy, językiem mistyka i praktyka przedstawiła go św. Siostra Faustyna w swym dziele zatytułowanym *Dzienniczek*. Z treści tego dzieła można wyczytać nie tylko samo rozumienie przez nią miłosierdzia, ale także proces kształtowania się w jej życiu tej postawy i sposoby praktykowania czynnej miłości bliźniego.

W praktyce chrześcijańskiego miłosierdzia niezwykle ważne jest rozumienie samego pojęcia, bo od tego zależy jakość świadczenia dobra drugiemu człowiekowi. W naszych czasach funkcjonuje wiele fałszywych pojęć miłosierdzia, które utożsamiane jest często z pobłażliwością, litością, przekreśleniem sprawiedliwości, dlatego na uwagę zasługuje fakt właściwego i pogłębionego pojęcia miłosierdzia, jakie miała św. Siostra Faustyna. Dla niej ludzkie miłosierdzie bardzo ściśle związane jest z miłosierdziem Boga, które dla tego pierwszego jest źródłem, wzorem i motywem. Takie miłosierdzie zakłada spełnienie wymagań sprawiedliwości, która jest podstawową miarą miłości, i owocuje w konkretnym czynie. „Miłosierdzie jest kwiatem miłości” (Dz. 651) lub czynem miłości (por. Dz. 651) – napisała Siostra Faustyna.

W życiu i pismach św. Siostry Faustyny świadczenie miłosierdzia bliźnim musi uwzględniać przede wszystkim godność człowieka potrzebującego, a następnie jego potrzeby cielesne i duchowe. Godność każdego człowieka, dana mu przez Boga już z racji stworzenia i odkupienia, jest tą wartością, która jest wspólna potrzebującemu i osobie czyniącej dobro. Dostrzeżenie w człowieku potrzebującym tej godności danej mu przez Boga, a podkreślonej przez Chrystusa, miało zasadnicze znaczenie dla praktyki miłosierdzia, i wyróżnia personalistyczną szkołę miłosierdzia św. Siostry Faustyny od innych modeli, jakie pojawiły się w historii Kościoła.

Tak rozumiane miłosierdzie – które swoje źródło, wzór i motyw ma w Bogu i które koncentruje się na godności człowieka – u Siostry Faustyny stanowi styl życia. Chodzi więc nie tylko o sporadyczne czy okazjonalne akty miłosierdzia spełniane wobec potrzebujących, ale o chrześcijańską postawę wobec drugiego człowieka we wszystkich jego wymiarach, którą całkowicie kieruje miłosierna miłość. „Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje – modliła się Siostra Faustyna – i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich” (Dz. 163).

http://www.faustyna.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=369&Itemid=60

Uczynki miłosierdzia względem duszy

1. Grzeszących upominać.
2. Nieumiejętnych pouczać.
3. Wątpiącym dobrze radzić.
4. Strapionych pocieszać.
5. Krzywdy cierpliwie znosić.
6. Urazy chętnie darować.
7. Modlić się za żywych i umarłych.

Uczynki miłosierdzia względem ciała

1. Głodnych nakarmić.
2. Spragnionych napoić.
3. Nagich przyodziać.
4. Podróżnych w dom przyjąć.
5. Więźniów pocieszać.
6. Chorych nawiedzać.
7. Umarłych pogrzebać.

JEZU, UFAM TOBIE !

Godzina Miłosierdzia

O trzeciej godzinie – powiedział Pan Jezus do s. Faustyny w październiku 1937 roku w Krakowie - błagaj Moje miłosierdzia szczególnie dla grzeszników i choć przez krótki moment zagłębiaj się w Mojej męce, szczególnie w Moim opuszczeniu w chwili konania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego (Dz. 1320). Taka jest historia powstania tej formy kultu Miłosierdzia Bożego. Kilka miesięcy później Pan Jezus powtórzył to żądanie określając cel jej ustanowienia, obietnice związane z praktykowaniem modlitwy w tej godzinie oraz sposoby jej obchodzenia.

Pan Jezus pragnie, aby w tej godzinie chociaż przez krótki moment rozważyć Jego bolesną mękę, w której w sposób najpełniejszy objawia się tajemnica Jego miłosierdzia. Poznanie jej prowadzi do modlitwy uwielbienia i dziękczynienia, a także błagania o potrzebne łaski dla całego świata, a szczególnie dla grzeszników, bo w tej chwili [miłosierdzie] zostało na oścież otwarte dla wszelkiej duszy.

Z modlitwą w godzinie Miłosierdzia związał Pan Jezus obietnice wszelkich łask. W tej godzinie – powiedział – nie odmówię duszy niczego, która Mnie prosi przez mękę Moją (Dz. 1320). W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych (Dz. 1572). Chrystus postawił więc trzy warunki konieczne dla spełnienia obietnic: modlitwa ma mieć miejsce o godzinie 3 po południu, ma być skierowana do Pana Jezusa i winno się w niej odwoływać do wartości i zasług Jego męki. Ponadto trzeba jeszcze zaznaczyć, że przedmiot modlitwy musi być zgodny z wolą Bożą, a sama modlitwa powinna być ufna, wytrwała i połączona z uczynkami miłosierdzia, co jest warunkiem prawdziwego nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego.

Pan Jezus udzielił również wskazówek dotyczących sposobów modlitwy w godzinie Miłosierdzia: Staraj się w tej godzinie - powiedział - odprawiać drogę krzyżową, o ile ci na to obowiązki pozwolą; a jeżeli nie możesz odprawić drogi krzyżowej, to przynajmniej wstąp na chwilę do kaplicy i uczcij Moje Serce, które jest pełne miłosierdzia w Najświętszym Sakramencie; a jeżeli nie możesz wstąpić do kaplicy, pogrąż się w modlitwie tam, gdzie jesteś, chociaż przez króciutką chwilę (Dz. 1572).

„Przypominam ci, córko moja, że ile razy usłyszysz, jak zegar bije trzecią godzinę, zanurzaj się cała w miłosierdziu moim, uwielbiając i wysławiając je; wzywaj jego wszechmocy dla świata całego, a szczególnie dla biednych grzeszników, bo w tej chwili zostało na oścież otwarte dla wszelkiej duszy. W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych; w tej godzinie stała się łaska dla świata całego miłosierdzie zwyciężyło sprawiedliwość. Córko moja, staraj się w tej godzinie odprawiać drogę krzyżową, o ile ci na to obowiązki pozwolą; a jeżeli nie możesz odprawić drogi krzyżowej, to przynajmniej wstąp na chwilę do kaplicy i uczcij moje serce, które jest pełne miłosierdzia w Najświętszym Sakramencie; a jeżeli nie możesz wstąpić do kaplicy, pogrąż się w modlitwie tam, gdzie jesteś, chociaż przez króciutką chwilę. Żądam czci dla miłosierdzia mojego od wszelkiego stworzenia, ale od ciebie najpierw, bo dałem ci najgłębiej poznać tę tajemnicę”. (Dz. 1572)

JEZU, UFAM TOBIE !

Koronka do Miłosierdzia Bożego

Córko moja, zachęcaj dusze do odmawiania tej koronki, którą ci podałem. Przez odmawianie tej koronki podoba mi się dać wszystko, o co mnie prosić będą. Zatwardziali grzesznicy, gdy ją odmawiać będą, napełnią dusze ich spokojem, a godzina śmierci ich będzie szczęśliwa. Napisz to dla dusz strapionych: Gdy dusza ujrzy i pozna ciężkość swych grzechów gdy się odstąpi przed jej oczyma duszy cała przepaść nędzy, w jakiej się pograżyła, niech nie rozpacza, ale z ufnością niech się rzuci w ramiona mojego miłosierdzia, jak dziecko w objęcia ukochanej matki. Dusze te mają pierwszeństwo do mojego litościwego serca, one mają pierwszeństwo do mojego miłosierdzia. Powiedz, że żadna dusza, która wzywała miłosierdzia mojego, nie zawiodła się ani nie doznała zawstydenia. Mam szczególne upodobanie w duszy, która zaufała dobroci mojej. Napisz: Gdy tę koronkę przy konających odmawiać będą, stanę pomiędzy Ojcem a duszą konającą nie jako Sędzia sprawiedliwy, ale jako Zbawiciel miłosierny. (Dz. 1541)

Na początku:

Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Wierzę w Boga...

Na dużych paciorkach (1 raz):

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata.

Na małych paciorkach (10 razy):

Dla Jego bolesnej męki miej miłosierdzie dla nas i całego świata.

Na zakończenie (3 razy):

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny
zmiłuj się nad nami i nad całym światem.

http://www.milosierdzie.pl/kult_nabozenstwo.php

„Odmawiaj nieustannie tę koronkę, której cię nauczyłem. Ktokolwiek będzie ją odmawiał, dostąpi wielkiego miłosierdzia w godzinę śmierci. Kapłani będą podawać grzesznikom jako ostatnią deskę ratunku; chociażby grzesznik był najzatwardziały, jeżeli tylko raz zmówi tę koronkę, dostąpi łaski z nieskończonego miłosierdzia mojego”. (Dz.687)

„Każdą duszę, która odmawiać będzie tę koronkę, bronię w godzinie śmierci jako swej chwały. (...) Kiedy przy konającym inni odmawiają tę koronkę, uśmierza się gniew Boży, a miłosierdzie niezgłębione ogarnia duszę”. (Dz.811)

Dziś wszedł do mnie Pan i rzekł:
Córko moja, dopomóż mi zbawiać dusze. Pójdziesz do konającego grzesznika i będziesz odmawiać tę koroneczkę, a przez to wyprosisz mu ufność w moje miłosierdzie, gdyż już jest w rozpacz. (Dz. 1797)

Jezus Miłość moja, dał mi dziś zrozumieć, jak bardzo mnie miłuje, chociaż jest tak wielka przepaść pomiędzy nami: Stwórca i stworzenie, a jednak poniekąd jest jakby równość miłość wyrównywa tę przepaść. On sam się zniża do mnie i czyni mnie zdolną do obcowania z sobą. Pograżyłam się w Nim, tracąc się niejako zupełnie a jednak pod Jego miłosnym spojrzeniem dusza moja nabiera mocy i siły, świadomości, że kocha i jest szczególnie kochana, wie, że Potężny ją broni. Taka modlitwa, chociaż krótka, jednak dużo daje duszy i godziny całe modlitwy zwykłej nie dają duszy tego światła, co chwila krótka modlitwa wyższej. (Dz. 815)

JEZU, UFAM TOBIE !

Święto Miłosierdzia Bożego

„Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia” (Dz. 299) – powiedział Pan Jezus do s. Faustyny. Mówił o tym pragnieniu aż 14 razy, określając nie tylko miejsce tego święta w kalendarzu liturgicznym, ale także cel jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia.

„Dusze giną mimo Mojej gorzkiej męki – powiedział Pan Jezus, podając powód dla ustanowienia święta – daję im ostatnią deskę ratunku, to jest święto Miłosierdzia Mojego. Jeżeli nie uwielbią miłosierdzia Mojego, zginą na wieki” (Dz. 965). Święto ma być dniem szczególnej czci Boga w tajemnicy Jego miłosierdzia, które jest źródłem i motywem wszystkich dzieł wobec człowieka, a szczególnie dzieła odkupienia. Jest to także – z woli Bożej – dzień szczególnej łaski dla wszystkich dusz, a szczególnie dla grzeszników, którzy najbardziej miłosierdzia Bożego potrzebują. „Święto Miłosierdzia – mówił Pan Jezus – wyszło z wnętrzości Moich dla pociechy świata całego” (Dz. 1517).

Z tym dniem, a ściślej mówiąc – z Eucharystią przyjętą w tym dniu związana jest największa obietnica: zupełnego odpuszczenia win i kar (Dz. 300). Ta łaska jest czymś znacznie większym niż odpust zupełny. Ten polega bowiem tylko na darowaniu kar doczesnych, należnych za popełnione grzechy, ale nie jest nigdy odpuszczeniem samych win. Najszczególniejsza łaska jest zasadniczo również większa niż łaski sześciu sakramentów, z wyjątkiem sakramentu chrztu świętego, albowiem odpuszczenie win i kar jest tylko sakramentalną łaską chrztu świętego. W przytoczonych zaś obietnicach Chrystus związał odpuszczenie win i kar z Komunią świętą przyjętą w święto Miłosierdzia (...). Jest to oczywiste, że komunie świętej musi być nie tylko godna, ale musi spełniać podstawowe wymagania nabożeństwa do Miłosierdzia (ks. I. Różycki).

Pan Jezus nie ograniczył swej hojności do tej jednej choć tak wyjątkowej łaski, ale obiecał, że wylewa całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła Miłosierdzia, bo w dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699). Wielkość tego święta polega m. in. na tym, że wszyscy ludzie, nawet ci, którzy dopiero w tym dniu się nawracają mogą uczestniczyć we wszystkich łaskach i doczesnych dobrodziejstwach, jakie Pan Jezus przygotował na to święto. Mogą je otrzymać zarówno poszczególne osoby, jak i wspólnoty ludzkie, byleby tylko z wielką ufnością o nie prosili.

Przygotowaniem do tego święta ma być nowenna, polegająca na odmawianiu przez 9 dni – poczynając od Wielkiego Piątku – koronki do Miłosierdzia Bożego. Powszechnie znana jest także nowenna, którą Pan Jezus podyktował s. Faustynie do jej własnego użytku. Wierni mogą ją odmawiać z pobożności. Natomiast nowenna z koronki do Miłosierdzia Bożego stanowi przygotowanie do święta, jakiego sobie życzył Pan Jezus i z którym związał obietnicę wszelkich łask (Dz. 796).

Jeśli chodzi o sposób obchodzenia święta, to Pan Jezus pragnie, aby w tym dniu obraz Miłosierdzia był publicznie, czyli liturgicznie uczczony i by kapłani mówili o Jego niezgłębionym miłosierdziu, a wszyscy by spełniali akty miłości miłosiernej wobec bliźnich i z ufnością korzystali z sakramentu pojednania i Eucharystii.

W sposób spontaniczny wierni oddawali szczególnie cześć Miłosierdziu w pierwszą niedzielę po Wielkanocy już od czasu II wojny światowej. Oficjalnie to święto ustanowił najpierw w swojej diecezji Metropolita Krakowski Franciszek kard. Macharski Listem na Wielki Post w 1985 roku. Następnie inni biskupi wprowadzali to święto w swoich diecezjach. W roku 1995 na prośbę Episkopatu Stolica Apostolska wydała dekret zezwalający na obchodzenie tego święta we wszystkich diecezjach Polski przy zachowaniu przepisów liturgicznych obowiązujących w tym dniu.

http://www.milosierdzie.pl/faustyna_nabozenstwo.php#istota

JEZU, UFAM TOBIE !

ODPUSTY W NIEDZIELĘ MIŁOSIERDZIA

Udziela się odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, komunia eucharystyczna, modlitwa w intencjach papieskich) wiernemu, który w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia albo przynajmniej odmówi przed Najświętszym Sakramentem Eucharystii, wystawionym publicznie lub ukrytym w tabernakulum, modlitwę „Ojcze nasz” i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. „Jezu Miłosierny, ufam Tobie”).

Udziela się odpustu częściowego wiernemu, który – przynajmniej z sercem skruszonym – skieruje do Pana Jezusa Miłosiernego jedno z prawnie zatwierdzonych pobożnych wezwań.

Ponadto marynarze, którzy wykonują swoje obowiązki na niezmiernych obszarach mórz; niezliczeni bracia, których tragedie wojenne, wydarzenia polityczne, uciążliwe warunki naturalne i inne podobne przyczyny zmusiły do opuszczenia rodzinnej ziemi; chorzy i ich opiekunowie oraz ci wszyscy, którzy z uzasadnionej przyczyny nie mogą opuścić domów lub wykonują pilnie potrzebne zadania dla dobra społeczności, mogą uzyskać odpust zupełny w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, jeśli wyrzekając się całkowicie jakiegokolwiek grzechu, jak to zostało powiedziane powyżej, i z zamiarem spełnienia – gdy tylko będzie to możliwe – trzech zwykłych warunków, odmówią przed świętym wizerunkiem naszego Pana Jezusa Miłosiernego modlitwę „Ojcze nasz” i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. „Jezu Miłosierny, ufam Tobie”).

Gdyby nawet to nie było możliwe, tego samego dnia będą mogli uzyskać odpust zupełny ci, którzy duchowo zjednoczą się z wiernymi, spełniającymi w zwyczajny sposób przepisane praktyki w celu otrzymania odpustu, i ofiarują Miłosiernemu Bogu modlitwę, a wraz z nią cierpienia spowodowane chorobą i trudy swojego życia, podejmując zarazem postanowienie, że spełnią oni trzy przepisane warunki uzyskania odpustu zupełnego, gdy tylko będzie to możliwe.

<http://www.milosierdzie.pl/odpust.php>

Córko moja, (...) napisz to dla dusz wielu,
które nieraz się martwią, że nie mają rzeczy materialnych,
aby przez nie czynić miłosierdzie.

Jednak o wiele większą zasługę ma miłosierdzie ducha,
na które nie potrzeba mieć ani pozwolenia, ani spichlerza,
jest ono przystępne dla wszelkiej duszy.

Jeżeli dusza nie czyni miłosierdzia w jakikolwiek sposób,
nie dostąpi miłosierdzia mojego w dzień sądu.

O, gdyby dusze umiały gromadzić sobie skarby wieczne,
nie byłyby sądzone uprzedzając sądy moje miłosierdziem.

(Dz. 1317)

JEZU, UFAM TOBIE !

Litania pochodzi z Dzienniczka św. Siostry Faustyny

Miłosierdzie Boże, wtryskujące z łona Ojca - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, największy przymiocie Boga - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, tajemnico niepojęta - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, źródło tryskające z Trójcy Przenajświętszej - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, niezgłębione przez żaden umysł ludzki ni anielski - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, z którego tryska wszelkie życie i szczęście - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, ponad niebiosy - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, źródło cudów i dziwów - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, ogarniające wszechświat cały - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, zstępujące na świat w Osobie Słowa Wcielonego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, które wypłynęło z otwartej rany Serca Jezusowego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, zawarte w Sercu Jezusa dla nas, a szczególnie dla grzeszników –
ufamy Tobie

Miłosierdzie Boże, niezgłębione w ustanowieniu Hostii świętej - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w ustanowieniu Kościoła świętego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w sakramencie chrztu świętego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w usprawiedliwieniu nas przez Jezusa Chrystusa - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, towarzyszące nam przez całe życie - ufamy Tobie

Jezu, ufam Tobie!

Miłosierdzie Boże, ogarniające nas szczególnie w godzinie śmierci - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, darzące nas życiem nieśmiertelnym - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, towarzyszące nam w każdym momencie życia - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, chroniące nas od ognia piekielnego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w nawróceniu grzeszników zatwardziałych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, zdziwienie dla aniołów, niepojęte dla świętych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, niezgłębione we wszystkich tajemnicach Bożych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, dźwigające nas z wszelkiej nędzy - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, źródło naszego szczęścia i wesela - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w powołaniu nas z nicości do bytu - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, ogarniające wszystkie dzieła rąk Jego - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, korono wszystkich dzieł Boga - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, w którym wszyscy jesteśmy zanurzeni - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, słodkie ukojenie dla serc udręczonych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, jedyna nadziejo dusz zroczonych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, odpocznienie serc i pokoju wśród trwogi - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, rozkoszy i zachwycie dusz świętych - ufamy Tobie
Miłosierdzie Boże, budzące ufność wbrew nadziei - ufamy Tobie

Baranku Boży, który okazałeś największe miłosierdzie w odkupieniu świata na krzyżu -
przepuść nam Panie

Baranku Boży, który się miłosiernie ofiarujesz za nas w każdej Mszy św. –
wysłuchaj nas Panie

Baranku Boży, który z nieprzebranego miłosierdzia gładzisz grzechy nasze –
zmiłuj się nad nami

K: Miłosierdzie Boże ponad wszystkie dzieła Jego

W: Przeto Miłosierdzie Pańskie na wieki wychwalać będę.

Módlmy się: Boże, którego Miłosierdzie jest niezgłębione, a skarby łaski nieprzebrane,
wejrzyj na nas łaskawie i pomóż w nas ufność w Miłosierdzie Swoje, byśmy nigdy w
największych nawet trudnościach nie poddawali się rozpaczycy lecz zawsze ufnie zgadzali się
z Wolą Twoją, która jest samym Miłosierdziem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa,
Króla Miłosierdzia, który z Tobą i Duchem Św. okazuje nam Miłosierdzie na wieki wieków.

<http://www.milosierdzieboze.pl/litania.php?text=76>

JEZU, UFAM TOBIE!

Obraz Miłosierdzia Bożego

Jego geneza wiąże się z objawieniem, jakie miała s. Faustyna w celi plockiego klasztoru 22 lutego 1931 roku. „Wieczorem, kiedy byłam w celi – zanotowała – ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedną ręką wzniesioną do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie, jeden czerwony, a drugi biały (...) Po chwili powiedział mi Jezus: Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: >>Jezu, ufam Tobie<<” (Dz. 47).

Obraz przedstawia Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, który za cenę swej męki przynosi człowiekowi pokój i zbawienie przez odpuszczenie grzechów oraz wszelkie łaski i dary. Charakterystyczne dla tego obrazu są dwa promienie: czerwony i biały. Pan Jezus zapytany o ich znaczenie wyjaśnił: „Te dwa promienie oznaczają krew i wodę; biały promień oznacza wodę, która usprawiedliwia dusze; czerwony promień oznacza krew, która jest życiem dusz. Te dwa promienie oznaczają więc przede wszystkim sakramenty święte. Szczęśliwy – powiedział Pan Jezus – kto w ich cieniu żyć będzie, bo nie dosięgnie go sprawiedliwa ręka Boga” (Dz. 299). Odpowiedzią na te dary miłosierdzia Bożego ma być postawa ufności, stąd w podpisie obrazu są umieszczone słowa: Jezu, ufam Tobie. Obraz przedstawiający

miłosierdzie Boga wobec człowieka jest zarazem znakiem przypominającym ewangeliczne wezwanie do czynnej miłości bliźniego. Tak więc kult obrazu Jezusa Miłosiernego polega na ufnej modlitwie połączonej z uczynkami miłosierdzia wobec bliźnich.

Do tak rozumianej czci obrazu Pan Jezus przywiązał szczególne obietnice. „Dusza, która czcić będzie ten obraz nie zginie” (Dz. 48) – powiedział, a więc dał obietnicę zbawienia, a także obietnicę dużych postępów na drodze do doskonałości chrześcijańskiej – zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi duszy, oraz łaskę szczęśliwej śmierci (Dz. 48). Pan Jezus nie ograniczył swej hojności do tych łask szczegółowych skoro powiedział: „Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła Miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem: >>Jezu, ufam Tobie<<” (Dz. 327). „Przez obraz ten udzielać będę wiele łask dla dusz” (Dz. 570).

Pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego został namalowany w Wilnie w 1934 roku w pracowni Eugeniusza Kazimirowskiego pod bezpośrednim kierunkiem s. Faustyny. Do publicznej czci został wystawiony po raz pierwszy w sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia w Ostrej Bramie w pierwszą niedzielę po Wielkanocy 26-28 kwietnia 1935 roku. Dzisiaj ten obraz odbiera cześć w kościele Ducha Świętego w Wilnie.

Na całym świecie zaśląnął jednak obraz pędzla Adolfa Hyły ofiarowany do kaplicy zakonnej w Krakowie-Łagiewnikach jako wotum za ocalenie rodziny z wypadków wojennych. Tak miały się spełnić słowa Pana Jezusa wypowiedziane do s. Faustyny przy pierwszym objawieniu obrazu: „Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie” (Dz. 47).

http://www.milosierdzie.pl/faustyna_nabozenstwo.php#istota

JEZU, UFAM TOBIE !

Akt ofiarowania się Boskiemu Miłosierdziu

O Najmiłosierniejszy Jezu, Twoja dobroć jest nieskończona, a skarby łask nieprzebrane. Ufam bezgranicznie Twojemu Miłosierdziu, które jest ponad wszystkie dzieła Twoje (Ps 144, 9).

Oddaję się Tobie całkowicie i bez zastrzeżeń,
ażebym w ten sposób mógł żyć i dążyć do chrześcijańskiej doskonałości.
Pragnę szerzyć Twoje Miłosierdzie poprzez spełnianie dzieł miłosierdzia
tak względem duszy, jak i ciała, zwłaszcza starając się o nawrócenie grzeszników,
niosąc pociechę potrzebującym pomocy, chorym i strapionym.
Strzeż mnie więc, o Jezu, jako własności Twojej i chwały Twojej.
Jakkolwiek czasami drżę ze strachu, uświadamiając sobie słabość moją,
to jednocześnie mam bezgraniczną ufność w Twoje Miłosierdzie.
Oby wszyscy ludzie poznali nieskończoną głębię Twego Miłosierdzia,
zaufali mu i wysławiali je na wieki. Amen.

Jezu, ufam Tobie!

http://www.milosierdzie.wroclaw.pl/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=21&Itemid=54

17 sierpnia 2002 Ojciec Święty Jan Paweł II w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach, dokonał Aktu Zawierzenia Świata Bożemu Miłosierdziu.

Z homilii papieża Jana Pawła II

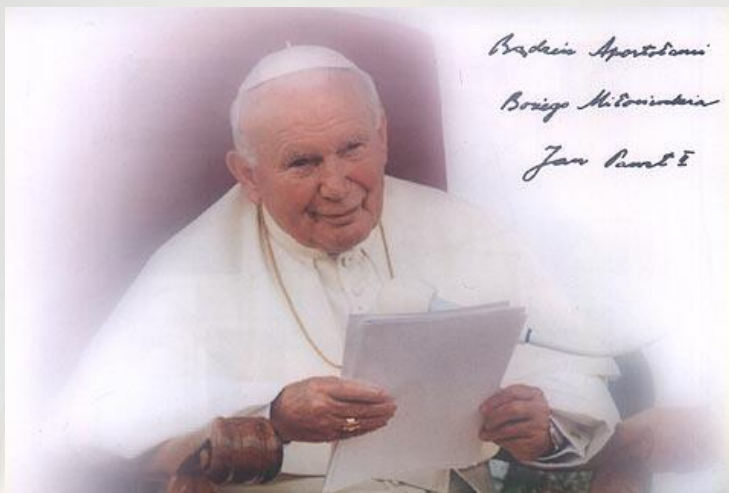
„(...)Ojczye Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata; (...) dla Jego bolesnej Męki miej miłosierdzie dla nas i całego świata” – słowa z Dzienniczka Siostry Faustyny (n. 476). Dla nas i świata całego... Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, które koi ludzkie umysły i serca i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odsłania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy.

Dlatego dziś w tym sanktuarium chcę dokonać uroczystego aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu. Czynię to z gorącym pragnieniem, aby orędzie o miłosiernej miłości Boga, które tutaj zostało ogłoszone za pośrednictwem Siostry Faustyny, dotarło do wszystkich mieszkańców ziemi i nappełniało ich serca nadzieją. Niech to przesłanie rozchodzi się z tego miejsca na całą naszą umiłowaną Ojczyznę i na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść „iskra, która przygotowuje świat na ostateczne Jego przyjście” (por. Dzienniczek, 1732).

Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia, którzy tutaj przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia! (...)

http://www.milosierdzie.pl/zawierzenie_swiate_bozemu_milosierdziu.php

JEZU, UFAM TOBIE !

Akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu

Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,
przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny,
dla bolesnej męki
i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas
i całego świata!

Jan Paweł II

Córko moja, schyliłem serce swoje do próśb twoich; zadaniem twoim i obowiązkiem jest tu na ziemi wypraszać miłosierdzie dla świata całego. (...) Czynię cię szafarką miłosierdzia swego. (Dz. 570)

Módl się, ile możesz, za konających, wyprasza im ufność w moje miłosierdzie, bo oni najczęściej potrzebują ufności, a najmniej jej mają. Wiedz o tym, że łaska wiecznego zbawienia niektórych dusz w ostatniej chwili zawisa od twojej modlitwy. Ty znasz całą przepaść mojego miłosierdzia, więc czerp z niego dla siebie, a szczególnie dla biednych grzeszników. (Dz. 1777)

Jezus lubi wchodzić w najdrobniejsze szczegóły życia naszego i spełnia nieraz tajne pragnienia moje, które nieraz ukrywam przed Nim samym, chociaż wiem, że przed Nim nic skrytego być nie może. (Dz. 360)

JEZU, UFAM TOBIE !

Istota nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego

Posłannictwo św. s. Faustyny przynosi nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w nowych formach. Jego istotą jest postawa ufności wobec Boga i miłosierdzia wobec bliźnich.

Ufność w tym nabożeństwie rozumiana jest jako wewnętrzna postawa wobec Boga, która wyraża się w pełnieniu Jego woli. Na taką postawę składa się szereg cnót, z których najważniejsze to: wiara, nadzieja i miłość oraz pokora i skrusza.

Ufność wyrasta z poznania tajemnicy miłości miłosiernej Boga wobec człowieka.

Nie jest ona postawą emocjonalną, uczuciem czy aktem intelektualnym uznającym za prawdę Boże objawienie, ale jest to całościowa postawa człowieka wobec miłosiernego Boga, wypowiadająca się w pełnieniu Jego woli.

Słowa: Jezu, ufam Tobie – umieszczone w podpisie obrazu – są właściwą odpowiedzią człowieka na poznanie tajemnicy miłosierdzia Bożego i doświadczenie jej we własnym życiu.

Ufność stanowi o istocie nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego tak dalece, że bez tej postawy nie może być mowy o kulcie Miłosierdzia Bożego, jakiego sobie życzył Pan Jezus. Każda z form kultu przekazanych przez s. Faustynę dopiero wówczas będzie autentycznym aktem nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego i przyniesie oczekiwane owoce (m.in. spełnienie Jezusowych obietnic), jeśli będzie wypływać z postawy wewnętrznego zaufania wobec Boga.

Ufność jest tak zasadniczym aktem nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, że już sama jedna, bez praktyki konkretnych form kultu, gwarantuje osiągnięcie łask związanych ogólnymi obietnicami, jakie Pan Jezus związał z tym nabożeństwem. Łaski z Mojego miłosierdzia – powiedział – czerpie się jednym naczyniem, a nim jest ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma (Dz. 1578).

Miłosierdzie wobec bliźnich jest – obok ufności – drugim istotnym elementem tego nabożeństwa. Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim – przypomina Pan Jezus przez s. Faustynę podstawowy chrześcijański obowiązek – nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić. Podaję ci trzy sposoby czynienia miłosierdzia bliźnim: pierwszy – czyn, drugi – słowo, trzeci – modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku Mnie.

W ten sposób dusza wystawia i oddaje cześć miłosierdziu Mojemu (Dz. 742). Pan Jezus pragnie, aby Jego czciciele spełnili w ciągu dnia przynajmniej jeden akt miłosierdzia wobec bliźnich z miłości ku Niemu przez dobry czyn, słowo lub modlitwę. Wyjaśnił też, że większą zasługę ma miłosierdzie wobec duszy i dodał, że na to nie potrzeba zasobów materialnych.

Miłosierdzie może i powinien świadczyć każdy człowiek.

Jest to wymaganie, jakie przed każdym ochrzczonym stawia Ewangelia. Dzięki niemu nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego nie ma charakteru dewocyjnego, ale jest głęboko przeżyta postacią chrześcijańskiego życia.

Jezus lubi wchodzić w najdrobniejsze szczegóły życia naszego i spełnia nieraz tajne pragnienia moje, które nieraz ukrywam przed Nim samym, chociaż wiem, że przed Nim nic skrytego być nie może.

(Dz. 360)

http://www.milosierdzie.pl/faustyna_nabozenstwo.php#istota

JEZU, UFAM TOBIE !

ZAPRASZAMY NA ANIELSKIE SPOTKANIA!!!

29 maja

Konstancin,
Amfiteatr;
Festyn
Misyjny

26 czerwca - 1 lipca

Konstancin;
Rekolekcje
SPÓJRZ W LUSTRO –
ZOBACZ WIĘCEJ...
(gimnazjalistki)

16-24 lipca

Konstancin;
spotkanie rekolekcyjno –
wypoczynkowe:
ANIOŁA STRÓŻA MAM NIGDY
NIE JESTEM SAM
(dzieci 3–6 kl. szk. podst.)

3-9 lipca

Konstancin;
spotkanie rekolekcyjno-
wypoczynkowe dla
ANIELSKIEJ MISJI
DZIECI

15-26 lipca

PIELGRZYMKA
PIESZA DO WILNA

17 września

Konstancin, Amfiteatr;
Festyn Anielski

7-9 października,

Zamek Bierzgłowski;
DOŚWIADCZENIE BOGA W MOIM ŻYCIU
skupienie rekolekcyjne
Czciciele Świętych Aniołów i AMWK
(dla osób dorosłych i młodzieży pracującej,
zgłoszenia do 5.09)

Liczba miejsc ograniczona, liczy się kolejność zgłoszeń. Listę uczestników zamykamy na 2 tygodnie przed każdym spotkaniem. Zgłoszenia, pytania, sugestie prosimy kierować na adres: spotkaniaanielskie@gmail.com
Blizsze informacje znajdziecie na naszej stronie www.siostryodaniolow.pl

Adres redakcji: alaaniol@gmail.com

Zapraszamy do współpracy!! Mile widziane są świadectwa, artykuły, wiersze i zdjęcia, które mogłabym wykorzystywać podczas składania kolejnych numerów. Dziękuję również wszystkim Kolporterom ☺!!! Ogarniam wszystkich Czytelników i Współpracowników swoją modlitwą – s. Alicja

JEZU, UFAM TOBIE !